

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9252 af 13/04/2021 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2020-80-0571

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2020-80-0571

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2020-80-0571

Jyllands-Posten omtalte i artikler i oktober 2020, at flere kvinder anklagede en højtstående politiker for seksuelle krænkelser

Politikeren klagede til Pressenævnet over, at Jyllands-Posten på flere punkter havde handlet i strid med god presseskik i forbindelse med offentliggørelsen af artiklerne. Klagen angik Jyllands-Postens handlemåde forud for artiklernes offentliggørelse, avisens brug af anonyme kilder, samt at forelæggelsen efter klagerens opfattelse havde været utilstrækkelig. Pressenævnet fandt, at Jyllands-Postens artikler var i overensstemmelse med god presseskik, og nævnet udtalte ikke kritik.

[Klager] har klaget til Pressenævnet over artiklen *"Kvinder retter nye anklager om seksuelle krænkelser mod overborgmester [Klager]"*, bragt den 16. oktober 2020, og artiklen, *"Før krisemøde: S-ledelse har modtaget nye anklager om krænkelser begået af [Klager]"*, bragt den 18. oktober 2020, af Jyllands-Posten på netaviserne finans.dk og jyllands-posten.dk, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har navnlig klaget over Jyllands-Postens handlemåde i forbindelse med artiklernes tilblivelse, herunder avisens forelæggelse og anvendelse af anonyme kilder.

1 Sagsfremstilling

Forud for offentliggørelsen

Pressenævnet har fra [Klager] modtaget en redegørelse over forløbet forud for offentliggørelsen af den påklagede omtale.

[Klager] har i den forbindelse oplyst, at han den 15. oktober 2020 blev kontaktet af Jyllands-Posten, som ønskede at lave et interview. Efter aftale med [Klager]s daværende pressechef sendte Jyllands-Posten samme aften følgende mail til [Klager]:

"Kære [Klager] og [Pressechefen]

Som nævnt i telefonen for [Pressechefen] arbejder vi på en historie, som vi ønsker din kommentar til. Hun har lovet at videreformidle nedenstående til dig, som jeg ellers ringede for at orientere dig om først i fortrolighed.

Der er flere kvinder, som anklager dig for at have et alvorligt mønster med at opføre dig seksuelt krænkende. Udover de to julefrokostsager i 2004 og 2011, som tidligere er omtalt i medierne, har avisen talt med en række kvinder. Der er nu to kvinder, der træder frem med nye anklager om, at de har været udsat for seksuelle krænkelser fra din side.

- Socialdemokrat [Person A] fortæller, at du i 2012 krænkede hende ved at lægge en hånd på hendes lår og køre den op under kjolen på hende. Det var på en bar efter et budgetseminar i sommeren 2012. Hun var 23 år og ansat som organisationssekretær ved Socialdemokratiet i København. Hun fortalte det bl.a. til [Lokalformanden]. Det var så ubehageligt, at hun stadig kan få det fysisk dårligt ved at genkalde sig det. Du ringer for nylig til hende og siger, at du ikke kan huske hændelsen.

- En kvinde, som optræder anonymt i artiklen, men hvis identitet vi godt må fortælle til dig {Her nævnes vedkommendes navn. Hun er en politisk kollega fra [Partiet]} [[Klager]s originale redigering af mailen, *Pressenævnet*], har også oplevet, at du har været grænseoverskridende og krænkende overfor hende på rådhuset. Særligt en episode i efteråret 2017 har sat spor i hende. Efter et møde på rådhuset samles I og flere andre socialdemokrater uformelt. Hun fortæller, at du tager hendes ben op og nusser dem under bordet, og selvom hun trak dem til sig, gjorde du det igen og igen.
- Derefter går hun ud på badeværelset, og du går efter. Hun fortæller Jyllands-Posten, at du skubber hende op mod en væg og holder hende, men at det lykkes hende at løsrive sig.
- Journalisten [Journalist A], der arbejdede på [Avisen] fortæller om en episode til en formel og fin arbejdsfrokost i slutningen af 90'erne. Nogle få journalister og politikere var inviterede. Hun var gravid og fik dig til bords. I kendte ikke hinanden i forvejen. Pludselig mærkede hun din hånd på sit lår under bordet. Hånden var på vej helt op til hendes skridt, fortæller hun. Hun trak stolen væk og spurgte, hvad i alverden der foregik. Ifølge hende svarede du noget i retning af, at du bare så godt kunne lide gravide kvinder.
- Derudover fortæller flere kilder, der ikke ønsker deres navne frem, om våde kindkys, som du giver nogle kvindelige kolleger på Rådhuset, når du hilser på dem, og som på nogle virker grænseoverskridende.

Vi vil også gerne have uddybet, hvorfor du ikke mente, der var tale om sexchikane ved julefrokosten i 2011. En jurist vurderer, at der netop var tale om chikane af seksuel karakter.

Din adfærd bliver italesat som krænkende, systematisk og magtmisbrug.

Hvad har du at sige til det?

Som nævnt vil vi meget gerne tale med dig om sagen senest inden kl. 15 i morgen, fredag. Det bør give dig rimelig tid til at svare ift vores deadline. Dog skal du vide, at hvis du selv omtaler historien offentligt, vil vi selvfølgelig skulle publicere straks, og i så fald bør du selvfølgelig henvende dig til os inden da. ”

[Klager] har oplyst, at han den 16. oktober 2020 forgæves forsøgte at få fat i Jyllands-Postens ansvarshavende chefredaktør [Chefredaktøren] pr. telefon. [Klager] modtog følgende SMS fra [Chefredaktøren]:

“Det er mest hensigtsmæssigt, at du svarer på de stillede spørgsmål først, tror jeg.

Min rolle i denne del af processen er meget beskeden. Du er velkommen til at skrive mig evt afklarende spm. ”,

hvortil [Klager] svarede:

“Jeg vil virkelig bede jer overveje brugen af anonym kilde på så grove påstande fra en politisk modstander fra partiet [Partiet], der notorisk har forsøgt at lave Me Too historier på mig siden 2009, hvor jeg stillede op første gang. At love kildebeskyttelse og så samtidig afsløre identiteten over for mig, hvor jeg for at beskytte mig mod angrebene for noget, der ikke er sket, skal gøre mig skyldig i brud på jeres kildebeskyttelse. Det siger sig selv, at det er totalt uholdbart. ”

Herefter skrev [Chefredaktøren] følgende:

“Naturligvis gør vi os alle etiske overvejelser, men det giver jo ikke mening ikke - overfor dig - at identificere den kilde, der beskriver din adfærd. Ellers har du jo ikke mulighed for at forholde dig til situationen. Kildebeskyttelsen handler således om publiceringen. Ikke om denne fase. Jeg vil opfordre dig til at svare på de spørgsmål, [Den poliske redaktør] har sendt dig.”

Artiklen ”Kvinder retter nye anklager om seksuelle krænkelser mod [Klager]”

Jyllands-Posten bragte den 16. oktober 2020 artiklen *”Kvinder retter nye anklager om seksuelle krænkelser mod [Klager]”* på jyllands-posten.dk. Af artiklen fremgår blandt andet:

”Socialdemokratiets næstformand og overborgmester i København, [Klager], bliver nu igen beskyldt for at krænke kvinder seksuelt via uønskede fysiske berøringer.

Både i 2004 og 2011 blev den tidligere folketingspolitiker offentligt omtalt i to sager om sin opførsel over for yngre kvinder i forbindelse med julefrokoster.

Nu står to andre kvinder frem og fortæller, at næstformanden for landets største parti i 2012 og 2017 også krænkede dem. Og at Socialdemokratiet på ledelsesplan har kendt til sagen fra 2012 siden dengang.

Senest gjorde kvinden Socialdemokratiets partisekretær opmærksom på den nu otte år gamle sag i en mail, som hun sendte om eftermiddagen den 20. september i år.

Seks dage tidligere gav den socialdemokratiske partiformand, Mette Frederiksen, på sociale medier sin støtte til alle de kvinder, »der står frem«.

»Jeg bakker op. Det gør jeg, fordi sexchikane er magtmisbrug,« lød det utvetydigt fra statsministeren, der placerede hovedansvaret hos krænkerne selv.

»Herefter kommer ledelsesansvaret,« fortsatte hun og opfordrede til at tage »et opgør« med sexchikanen.

Men da hendes partisekretær, [Partisekretæren], som er partiets øverste ansatte chef, få dage senere blev gjort bekendt med en konkret sag om en krænkelse i egne rækker foretaget af [Klager] i 2012, oplevede den forurettede kvinde intet opgør med krænkeren.

Nu har hun gjort op med sig selv, at sagen må frem i offentligheden, selv om konklusionen er svær for partisoldaten i hende.

Men som hun siger:

»Det er blevet en principiel sag for mig nu. Fordi det dybest set handler om magtmisbrug. Det handler ikke om den enkelte episode, og det er ikke en del af den generelle debat om relationen mellem mænd og kvinder. Det her er systematisk, og det er et demokratisk problem.«

Kvindens navn er [Person A]. Hun har været aktiv socialdemokrat i 11 år og er folkevalgt til regionsrådet i hovedstaden.

[...]

»Så ser jeg, at det er [Klager]«

Også en anden kvinde træder nu frem med en beretning om at være blevet befamlet af overborgmester [Klager] imod sin vilje. Den episode finder sted i 2017. Kvinden ønsker ikke sit navn offentliggjort i medierne, men hendes identitet er både Jyllands-Posten og [Klager] bekendt.

Kvinden har igennem flere år været folkevalgt politiker på Københavns Rådhus for et andet parti end Socialdemokratiet. Efter et møde på rådhuset i efteråret 2017 samles hun, [Klager] og flere andre politikere uformelt. Der er øl på bordet som så ofte før.

»Pludselig er der en person under bordet, der tager mit ben op og begynder at nusse det,« fortæller hun og husker, at hun først tror, det er en anden politiker ved bordet, som måske kunne finde på at gøre det i spøg, fordi han er den i lokalet, der kender hende bedst.

»Men så ser jeg under bordet, at det er så [Klager], der sidder og nusser mine ben og mine fødder. Så jeg trækker dem til mig uden at sige noget højt. Jeg gider ikke lave en scene.«

»Så går der nogle minutter, og han gør det igen, hvor jeg igen trækker dem til mig. Og en gang til, hvor jeg igen tager benene til mig.«

Jyllands-Posten har fået bekræftet af yderligere et øjenvidne til episoden, at [Klager] rører ved kvindens ben under bordet.

Hun finder det særdeles ubehageligt og forlader efterfølgende lokalet for at gå på toilettet. Ifølge kvinden følger [Klager] efter hende ud af døren, og der udspiller sig efterfølgende yderligere et hændelsesforløb mellem de to uden for lokalet. Det har Jyllands-Posten ikke kunnet få bekræftet, da kun hun og [Klager] ved, hvad der skete. Forløbet, som hun husker det, er forelagt [Klager], der ikke har ønsket at forholde sig til det.

Kvinden har aldrig gjort en formel sag ud af det.

»Flere har løbende ringet og sagt til mig, at jeg burde gøre et eller andet. Men jeg har ikke turdet. Af frygt for repressalier eller for, at historien bare ville blive affejet.«

Men hvorfor har hun aldrig klaget?

»Hvor skulle jeg melde det henne? Jeg ville ikke ane, hvor jeg skulle gå hen med sådan en klage. Alle på rådhuset refererer til [Klager]. Jeg ved da godt, at der ikke ville ske andet, end at jeg ville få endnu sværere ved at gebærde mig som politiker. Det ville være et problem for hele partiet.«

[...]

Julefrokost i Bjørnekælderen

En sag fra 2004 er den mindst kendte af de to. [...]

Den 3. december mødtes gruppeledelsen og flere medarbejdere i Socialdemokratiets sekretariat på Christiansborg til en julefrokost på restaurant Bjørnekælderen på Frederiksberg Allé. En ung, kvindelig studentermedhjælper deltog også.

»Dummede sig med ansat«, opsummerede ugebladet Se og Hør den 27. december hendes møde med [Klager] den aften.

[...]

Selv mente [Klager] ikke, at der var hold i anklagerne.

[...]

Julefrokostsagen 2011

Det var den 16. december 2011. [Klager] var året forinden blevet overborgmester i København og deltog som øverste chef for Økonomiforvaltningen i den årlige julefrokost, der dette år havde russisk tema. [...]

Jyllands-Posten har talt med en række deltagere i den pågældende julefrokost om, hvad der skete.

Middagen udviklede sig til en dansefest. [Klager] befandt sig ad flere omgange på dansegulvet, også efter rådhusuret slog midnat, og flere andre chefer havde forladt festen. Hvad der derefter skete, fandt lillejuleaften vej til Ekstra Bladets netavis:

»I mindst et tilfælde har overborgmesterens opførsel været så grov over for en ung, smuk kvindelig medarbejder, at andre ansatte forsøgte at stoppe den pigeglade borgmester. Dog uden held,« skrev journalisterne.

[...]

Da [Klager] udtalte sig om sagen den 10. januar, nægtede han fortsat det forløb, som ellers blev beskrevet i flere medier dengang, og som overordnet stemmer overens med, hvad rækken af kilder i dag fortæller Jyllands-Posten.

»Jeg er selvfølgelig ærgerlig over, at min glade dans på dansegulvet udviklede sig på en måde, hvor nogle har følt sig provokeret,« lød det fra [Klager] til de sammenstimlede journalister.

[...]

Jyllands-Posten har forelagt overborgmester [Klager] de konkrete episoder, som fremgår af artiklen, og bedt om hans svar til de sager. Vi har også stillet ham spørgsmål til en række andre oplysninger, som ikke indgår i denne artikel. Han har afvist at medvirke i et interview, og vi har derfor ikke kunnet stille ham spørgsmål til hans egen adfærd og ansvar i sagerne.

Fredag eftermiddag sendte [Klager] følgende generelle svar på mail:

»Der har været en usund kultur, som jeg også selv har været en del af. De sidste år har vi været igennem en afgørende forandring, som også har gjort, at jeg har taget min egen adfærd op til overvejelse. Jeg har helt åbenlyst begået fejl. Der kan være hændelsesforløb og detaljer, der er oplevet forskelligt, og det er ikke alt, jeg kan genkende. Men det, der står tilbage, er, at nogle kvinder har oplevet, at jeg har overskredet deres grænser. Ansvar ligger hos mig, og det beklager jeg dybt. Det er selvfølgelig voldsomt ubehageligt for de implicerede at gå igennem, men jeg er også nået til den erkendelse, at hvis vi skal bære en forandring igennem i vores organisationer og partier, skal vi et sted hen, hvor vi helt åbent kan tale om sexisme, magt og uønsket adfærd.«

Herefter bad Jyllands-Posten igen om »et uddybende interview om flere af de konkrete pointer«.

Til det svarede [Klager]:

»Nej tak, jeg har ikke yderligere kommentarer.«

[Klager] har oplyst, at hans daværende pressechef den 18. oktober 2020 modtog følgende mail, med teksten *"otte nye sager"* i emnefeltet, fra en journalist på Jyllands-Posten:

»Formanden for DSU i København [Ungdomsformanden] står nu frem og fortæller, at hun det seneste døgn er blevet gjort bekendt med nye sager, der drejer sig om [Klager] og som styrker den mistillid, hun udtrykte til ham lørdag.

"Jeg fortalte i går, at jeg ikke længere har tillid til [Klager] som hverken overborgmester eller næstformand på baggrund af de afsløringer, der kom frem i Jyllands-Posten. Siden da har jeg fået en række henvendelser fra kvinder, som har haft lignende oplevelser med [Klager]. De ønsker at kontakte den advokat, som skal undersøge sagen i Socialdemokratiet."

Jyllands-Posten har set dokumentation for flere sager, som [Ungdomsformanden] er blevet oplyst om. Hun uddyber:

"De kvinder fortæller mig, at de vil kontakte advokaten, fordi de har oplevet episoder med [Klager]. Jeg er bekendt med i alt otte sager, hvor jeg ved, at de syv har besluttet at kontakte advokaten, og jeg ved, at nogle af dem allerede har kontaktet advokaten i dag. Seks af de syv er kvinder, som fortæller, at de har oplevet det på egen krop. Den sidste er en person, der har været vidne til episoder med flere kvinder."

"Den sidste person, jeg har talt med ønsker ikke at kontakte advokaten."

"Der er tale om sager, som strækker sig helt fra slutningen af 90'erne og frem til 2019," fortæller hun.

Jyllands-Posten kender til identiteten på den kvinde, som i 2019 har oplevet en krænkelse. Ifølge DSU-formanden understreger sagerne, at partiet ikke kan lade [Klager] fortsætte.

"For mig understreger det her bare den mistillid, jeg i går udtrykte på vegne af DSU København og på vegne af mig selv som formand. Min mistillid til ham er kun forstærket, og jeg kan på ingen måde se, at han skal kunne fortsætte som næstformand i partiet eller overborgmester," siger hun.

"Alle de mange henvendelser, jeg har fået nu, og alt det andet, som allerede er offentliggjort, taler i mine øjne for sig selv. Jeg håber, at vi i partiet kan vælge den rette løsning i aften og sikre retfærdighed for parterne i denne sag. Alt det, jeg kender til, vidner om, at der er tale om en seriekrænker, og jeg har ikke længere tillid til [Klager] som overborgmester og næstformand."

Hun har gjort formanden for Socialdemokratiet i København, [Lokalformanden], bekendt med den viden, hun nu også har fortalt Jyllands-Posten om.

--

Tilføjelse, som ikke publiceres, men som [Klager] skal vide:

En af episoderne omhandler [Ungdomsformanden] selv, og den stammer fra 1. maj 2019. På det tidspunkt er [Ungdomsformanden] lige valgt som DSU-formand i København og har mødt [Klager] en enkelt gang forinden. På kampdagen mødes de i Fælledparken, hvor [Klager] ifølge DSU-formanden mødes hende med et 'vådt kys' og trækker hende ind til sig. Begge dele føler hun ganske grænseoverskridende.

--

Håber at høre fra dig hurtigt, kh [Journalist B]"

Artiklen "Før krisemøde: S-ledelse har modtaget nye anklager om krænkelse begået af [Klager]"

Jyllands-Posten bragte den 18. oktober 2020 artiklen "Før krisemøde: S-ledelse har modtaget nye anklager om krænkelse begået af [Klager]" på finans.dk. Artiklen har følgende underrubrik:

"Forud for et vigtigt krisemøde om [Klager] i Socialdemokratiet København er der til S-ledelsen indløbet anklager om nye krænkelsessager. "

Af artiklen fremgår:

»Socialdemokratiets ledelse i København er blevet gjort bekendt med en række nye anklager om krænkelse begået af overborgmester [Klager]. Jyllands-Posten har set dokumentation for, at anklagerne er tilgået formand for Socialdemokratiet i København [Lokalformanden] forud for aftenens afgørende krisemøde om [Klager]s fremtid.

Formanden for DSU i København, [Ungdomsformanden], står nu frem og fortæller, at hun det seneste døgn er blevet gjort bekendt med en række nye sager, der drejer sig om [Klager], og som styrker den mistillid, hun udtrykte til ham lørdag.

»Jeg fortalte i går, at jeg ikke længere har tillid til [Klager] som hverken overborgmester eller næstformand på baggrund af de afsløringer, der kom frem i Jyllands-Posten. Siden da har jeg fået en række henvendelser fra kvinder, som har haft lignende oplevelser med [Klager]. De ønsker at kontakte den advokat, som skal undersøge sagerne for Socialdemokratiet,« siger [Ungdomsformanden].

Flere af kvinderne ønsker at være anonyme for offentligheden, men de har altså gjort opmærksom på deres oplevelser over for partiet. Oplysningerne om nye anklager er nu viderebragt til den københavnske partiledelse. S-ledelsen besluttede lørdag, at de nye anklager mod [Klager] skal omfattes af den uafhængige advokatundersøgelse, der skal kortlægge sexismen i partiet.

»De kvinder fortæller mig, at de vil kontakte advokaten, fordi de har oplevet episoder med [Klager]. Jeg er bekendt med i alt otte sager, hvor jeg ved, at de syv har besluttet at kontakte advokaten, og jeg ved, at nogle af dem allerede har kontaktet advokaten i dag. Seks af de syv er kvinder, som fortæller, at de har oplevet det på egen krop. Den sidste er en person, der har været vidne til episoder med flere kvinder,« siger [Ungdomsformanden] og forklarer at »den sidste person, jeg har talt med ønsker ikke at kontakte advokaten«.

Der er tale om både gamle og nye anklager rettet mod den magtfulde over-borgmester og næstformand i Socialdemokratiet.

»Der er tale om sager, som strækker sig helt fra slutningen af 1990'erne og frem til 2019,« fortæller [Ungdomsformanden].

Jyllands-Posten kender til identiteten på den kvinde, som i 2019 har oplevet en krænkelse. Hendes navn og oplevelse er forelagt ledelsen i København, og Jyllands-Posten har præsenteret [Klager] for episoden og den pågældende kvindes navn.

Han afviser, at episoden har fundet sted.

Ifølge DSU-formanden understreger sagerne, at partiet ikke bør lade [Klager] fortsætte.

[...]

»Alle de mange henvendelser, jeg har fået nu, og alt det andet, som allerede er offentliggjort, taler i mine øjne for sig selv. Jeg håber, at vi i partiet kan vælge den rette løsning i aften og sikre retfærdighed for parterne i denne sag. Alt det, som jeg kender til, vidner om, at der er tale om en seriekrænker, og jeg har ikke længere tillid til [Klager] som overborgmester og næstformand.«

Jyllands-Posten er i besiddelse af den mail, hvori hun gør den københavnske S-formand [Lokalformanden] bekendt med de præcis samme oplysninger, som hun her præsenterer for Jyllands-Posten. To af de kvinder, som i dag har kontaktet advokaten med deres sager, har Jyllands-Posten i dag talt med.

Det har ikke været muligt at få en kommentar fra [Lokalformanden].

De nye anklager dukker op blot få timer før et krisemøde klokken 18.30 søndag på rådhuset i København om [Klager]s krænkelser af kvinder. Mødet er blevet indkaldt efter, at Jyllands-Posten fredag bragte beretninger fra to kvinder, der fortalte, at [Klager] krænkede dem i henholdsvis 2012 og 2017.

På krisemødet, som [Klager] selv hasteindkaldte til lørdag, skal overborgmesteren forklare sig over for sine partifæller i Borgerrepræsentationen, Socialdemokratiet i Københavns forretningsudvalg og partiets ni kredsformænd i hovedstaden.

Der er adskillige tidligere eksempler på, at [Klager] er blevet anklaget af kvinder for at have krænket dem seksuelt. Hans opførsel ved to julefrokoster i 2004 og 2011 er tidligere beskrevet i medier.

[Klager] har ikke tidligere ønsket at stille op til interview med Jyllands-Posten om de konkrete sager og anklager, men til den seneste række af konkrete anklagepunkter siger han kort:

»Jeg er frygtelig ked af de kvinder, jeg har krænket gennem mine 30 år i politik,« siger han og henviser i øvrigt til det skriftlige svar, han fredag sendte til Jyllands-Posten, hvor han bl.a. skrev:

»Der har været en usund kultur, som jeg også selv har været en del af. De sidste år har vi været igennem en afgørende forandring, som også har gjort, at jeg har taget min egen adfærd op til overvejelse. Jeg har helt åbenlyst begået fejl.«

Efter Jyllands-Postens artikel blev publiceret fredag aften, har [Klager] desuden skrevet to opslag på Facebook, hvor han undskylder krænkelser. I sit første opslag skrev [Klager] fredag aften, at »jeg er forfærdelig ked af, at der har været episoder, hvor kvinder har følt sig krænket af min opførsel. Det vil jeg først og fremmest sige undskyld for«.

Han skrev videre:

»Der er episoder og detaljer, der er oplevet forskelligt. Men det, der står tilbage, er, at nogle kvinder har oplevet, at jeg har overskredet deres grænser.«

I sit andet opslag lørdag skrev [Klager]:

»Og jeg vil gerne give jer alle min uforbeholdne undskyldning – dette gælder mine partifæller, men i særdeleshed de personer, som jeg med min adfærd har krænket.«

Til sin aktuelle kommentar søndag eftermiddag føjer [Klager] i øvrigt, at han ikke kan genkende en konkret episode fra 2019. Han vil ikke uddybe, om de seneste anklager ændrer hans plan i forhold til partiets krisemøde søndag på Københavns Rådhus. ”

[Klager]s klage er modtaget i Pressenævnet den 29. oktober 2020.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

God presseskik

[Klager] har anført, at de påklagede artikler på en række punkter er i strid med god presseskik, og at Jyllands-Postens journalistiske dækning var medvirkende til hans afgang den 19. oktober 2020 som overborgmester i Københavns Kommune og næstformand i Socialdemokratiet.

Anonyme kilder

[Klager] har anført, at Jyllands-Postens anvendelse af anonyme kilder har været i strid med god presseskik og med medieansvarsloven.

Jyllands-Posten har i avisen anonymiseret kilderne samtidig med, at Jyllands-Posten under forelæggelsesfasen har afsløret visse af kildernes identitet over for [Klager]. Denne viden har [Klager] dog ikke kunnet anvende til at forsvare sig mod angreb om meget alvorlige anklager – i dette tilfælde fra en politisk modstander på Københavns Rådhus.

For [Klager] forekommer det grænsende til det absurde, når Jyllands-Posten under Pressenævns sagen har hævdet, at det var vigtigt at beskytte kilden mod eventuelle repressalier fra ham. Særligt når avisen så samtidig mener, at det er af betydning, at [Klager] bliver gjort bekendt med kildens identitet. Jyllands-Posten vil altså forsøge at blæse med munden fuld af mel. På den ene side gør avisen det maksimalt vanskeligt for [Klager] at svare fyldestgørende på kildens påstand. På den anden side bryder de alligevel kildens anonymitet. Både kilden og [Klager] stilles i en udsat position, og den eneste part, det gavner, er så vidt, [Klager] kan se, Jyllands-Posten.

Forelæggelse

[Klager] har anført, at det er i strid med god presseskik, at Jyllands-Posten i artiklen *"Før krisemøde: S-ledelse har modtaget nye anklager om krænkelse begået af [Klager]"* har offentliggjort antallet af *"nye sager"*, uden at [Klager] er blevet orienteret om indholdet og karakteren af klagerne, som *"nu er på vej til advokat"*.

Jyllands-Posten har i sine bemærkninger til Pressenævnet ikke forholdt sig til det faktum, at [Klager] er i en helt særlig situation på grund af den fortrolighed, han er pålagt i forhold til de sager, som Jyllands-Posten har omtalt fra 2004 og 2011, samt de *"8 nye sager"*, som Jyllands-Posten har omtalt var på vej til Socialdemokratiets advokatordning. Denne fortrolighed var fortsat gældende under behandlingen og efterfølgende. Det er kun Jyllands-Postens konkrete historie om et kys/kindkys i Fælledparken den 1. maj 2019, der var kendt af [Klager] og Socialdemokratiets ledelse på mødet den 18. oktober 2020.

Mediets handlemåde

[Klager] har anført, at Jyllands-Posten ikke har udvist neutralitet og objektivitet i hele forløbet forud for offentliggørelsen, og at avisen gennem sin journalistik har gjort sig til part i en sag om krænkelse.

Jyllands-Posten har gennem deres journalistiske arbejdsform gjort sig til part i en intern proces i Socialdemokratiet, der har til formål at undersøge, om [Klager] kunne fortsætte som overborgmester og næstformand i Socialdemokratiet.

Jyllands-Posten har under Pressenævnssagen henvist til antallet af kilder som en selvstændig retfærdiggørelse af tilsidesættelsen af grundlæggende presseetiske grundsætninger. [Klager] har anført, at dette er forstemmende, og at det her med al tydelighed fremgår, at målet helliger midlet.

2.2 Jyllands-Postens synspunkter

God presseskik

Jyllands-Posten har afvist, at den påklagede omtale er i strid med god presseskik.

Anonyme kilder

Jyllands-Posten har anført, at avisens redaktionelle valg om at love en kilde anonymitet, men alligevel at have oplyst kildens identitet over for [Klager] på ingen måde er kritisabelt. Tværtimod er valget udtryk for redelig journalistisk adfærd.

Af frygt for repressalier har kilden, som i avisen fremstår anonymt, ikke mindst på grund af [Klager]s magtfulde og fremtrædende position i samfundet – og i vid udstrækning på kildens arbejdsplads – gennem årene veget tilbage fra at fremkomme med sin beretning. Kilden er aktuelt bekymret for at få sit navn offentliggjort af frygt for reaktionen. Hun står uden navns nævnelse frem i interview og foto i en væsentlig historie, der bygger på adskillige kilder, og hvor kildens navn i den specifikke sammenhæng ikke er af afgørende betydning for læseren.

Det ville have været udtryk for uetisk og stærkt kritisabel adfærd, hvis Jyllands-Posten havde konfronteret [Klager] med beskyldninger, som han på grund af anonymiteten ikke ville have haft mulighed for at svare konkret på.

Derfor informerede Jyllands-Posten også kilden om, at [Klager] og hans professionelle pressemedarbejdere efter forelæggelsen af beretningen med hendes navn ville have mulighed for at bringe hendes identitet videre, eventuelt til offentligheden, hvorefter Jyllands-Posten ikke ville kunne give hende den kildebeskyttelse, som avisen for sit vedkommende havde givet hende lovning på.

På en SMS til Jyllands-Postens ansvarshavende chefredaktør den 16. oktober 2020 nævnte [Klager] selv, at han kunne se sig nødsaget til at bringe kildens navn frem. Det var en risiko, som kilden efter nøje overvejelse var rede til at løbe. I modsætning til hvad [Klager] påstår, var navngivningen over for ham altså udelukkende etableret for netop at give ham en reel mulighed for at tage stilling til og eventuelt imødegå kildens beskyldninger.

Jyllands-Posten bragte [Klager]s fulde skriftlige svar og tilbød ham også interview flere gange.

Forelæggelse

Jyllands-Posten har oplyst, at en medarbejder fra avisen den 18. oktober 2020 blev kontaktet af en ekstern kilde, som fortalte, at den socialdemokratiske partiledelse i København før det omtalte møde senere på dagen havde modtaget henvendelse fra formanden for DSU i København om flere klager over grænseoverskridende adfærd fra [Klager]s side.

Denne oplysning blev omtalt i den påklagede artikel før det offentligt bebudede møde, hvor Jyllands-Posten i løbet af weekenden som andre medier skrev en række artikler om den hastige nyhedsudvikling i denne vigtige politiske sag. Som det fremgår af artiklen, kendte Jyllands-Posten ikke indholdet af alle sagerne, men det oplyses, at formanden for DSU i København, som selv deltog på mødet, var blevet kontaktet af en række kvinder, som ville henvende sig til de advokater, der undersøgte sagen. Den påklagede artikel den 18. oktober 2020 følger således vigtige oplysninger til den allerede eksisterende debat om [Klager].

Det fremgår tydeligt af artiklen, at Jyllands-Posten ikke kunne fremlægge indholdet af de omtalte otte sager. En af avisens medarbejdere kender en del af det nærmere indhold af flere af sagerne og fik det også bekræftet uafhængigt af DSU-formanden, at disse personer ganske rigtigt ville henvende sig til advokaterne. Jyllands-Posten vil naturligvis ikke bringe påstande, som avisen ikke kan dokumentere. Den påklagede artikel er derfor begrænset til den konkrete nyhed om, at anklager om nye sager er blevet genstand for debatten i [Klager]'s parti, hvad der i de efterfølgende timer også fremgik af det øvrige medie billede.

Jyllands-Posten har anført, at [Klager] og hans pressechef har fået forelagt alle relevante oplysninger inden offentliggørelsen. [Klager] valgte at stille op til et kort telefonisk interview med Jyllands-Posten, hvorfor avisen i artiklen bragte klagers korte modsvar i form af et citat, hvori han beklager sine krænkelse af kvinder igennem 30 år. Samtidig afvises en ikke nærmere beskrevet hændelse i 2019, hvilket fremgår tydeligt af artiklen. Yderligere er artiklen suppleret med citater fra [Klager]'s Facebook-profil fra den 16. og 17. oktober 2020, så den netop er så balanceret som overhovedet muligt.

[Klager] og hans pressechef blev undervejs i forløbet skriftligt og efterfølgende telefonisk den 18. oktober 2020 af Jyllands-Posten forelagt en episode omhandlende et kys i Fælledparken i 2019, som [Klager] i telefonen selv afviste, så der var tale om påstand mod påstand. Derfor er karakteren af denne klage netop ikke beskrevet i artiklen, selvom Jyllands-Posten vidste, at den var genstand for intern debat i Socialdemokratiet og ville blive taget op på mødet. Tværtimod er det eksplicit nævnt i teksten, at for så vidt angår en påstået sag fra 2019, afviser [Klager] netop denne.

Mediets handlemåde

Jyllands-Posten har anført, at artiklerne og avisens handlemåde ingen sammenhæng har med kilders politiske tilhørsforhold, ligesom omtalen ikke udsprang af interne stridigheder i Socialdemokratiet.

Historiens udspring var, at en medarbejder på Jyllands-Posten blev kontaktet af en ekstern kilde, der fortalte, at [Klager] havde udvist talrige tilfælde af grænseoverskridende adfærd. Medarbejderen har i sin research af [Klager]'s adfærd været i kontakt med mere end 60 kilder, fordi kilderne selv havde været udsat for grænseoverskridende adfærd, eller fordi de havde relevant viden, som kunne tillægges betydelig vægt. Disse kilders udsagn blev af avisens medarbejder brugt til at underbygge relevansen af historien, uden at kilderne blev omtalt særskilt i avisen.

Jyllands-Posten har hverken gjort sig til part i en intern proces i Socialdemokratiet eller udvist mangel på neutralitet og objektivitet. Historien kom som så mange andre historier til redaktionens kendskab via henvendelser fra kilder. Herefter har grundig journalistisk research ført frem til de veldokumenterede oplysninger, som avisen har bragt. Alle parter, herunder ikke mindst [Klager], har løbende haft lejlighed

til at udtale sig og fremlægge deres version af det passede. [Klager] er adskillige gange blevet tilbudt at stille op til interview.

Om historiens proportionalitet og relevans har Jyllands-Posten anført, at [Klager] var en yderst magtfuld og højt profileret person i egenskab af både overborgmester i Københavns Kommune og næstformand i det regeringsbærende parti Socialdemokratiet. Kort forinden de påklagede artikler havde Socialdemokratiets formand, statsministeren, erklæret sig som stor modstander af sexisme og krænkelse, hvilket [Klager] også selv gjorde sig til personlig politisk fortæller for senere.

Dækningen af sagen er udtryk for væsentlig politisk journalistik under iagttagelse af uomtvisteligt høje etiske normer. Historien er relevant og uomgængelig for et seriøst arbejdende massemedie.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jesper Rothe, Anja Lundberg Andersen, Ulrik Holmstrup og Marlene Borst Hansen.

God presseskik

[Klager] har klaget over, at Jyllands-Postens artikler på en række punkter er i strid med god presseskik.

Anonyme kilder

[Klager] har klaget over, at Jyllands-Posten i omtalen har anvendt anonyme kilder, hvis identitet [Klager] under forelæggelsesfasen har fået oplyst.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at kritik bør udvises over for nyhedskilderne i særdeleshed, når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt, jf. punkt A. 2.

I artiklen "*Kvinder retter nye anklager om seksuelle krænkelse mod [Klager]*" fremgår et interview med en kvinde, som anklager [Klager] for ved en konkret episode i 2017 at have udsat hende for seksuelle krænkelse.

På baggrund af sagens oplysninger har Pressenævnet lagt til grund, at [Klager] under forelæggelsesfasen fik kvindens identitet oplyst. [Klager] blev endvidere oplyst om, at kvinden ønskede at optræde anonymt i artiklen. Det fremgår af artiklen, at kvinden "*igennem flere år været folkevalgt politiker på Københavns Rådhus for et andet parti end Socialdemokratiet.* ".

Pressenævnet finder som udgangspunkt ikke grundlag for at kritisere anvendelsen af anonyme kilder generelt. Kilders ønske om ikke at ville lægge navn til udtalelser bør imidlertid give et medie anledning til at være særlig opmærksom på kontrollere rigtigheden af udtalelser eller materiale fra de anonyme kilder.

Pressenævnet finder, at Jyllands-Posten ved at afsløre kildens identitet over for [Klager] bedst muligt har forsøgt at efterprøve kildens anklage mod ham inden offentliggørelsen. Nævnet finder derfor ikke grundlag for at udtale kritik af Jyllands-Posten for at have ladet kilden forblive anonym i artiklen.

Forelæggelse

[Klager] har klaget over, at Jyllands-Postens forelæggelse forud for artiklen "*Før krisemøde: S-ledelse har modtaget nye anklager om krænkelser begået af [Klager]*" ikke var tilstrækkelig.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende, jf. punkt A. 3.

[Klager] har klaget over, at Jyllands-Posten i artiklen har offentliggjort antallet af "*nye sager*", uden at [Klager] er blevet orienteret om indholdet og karakteren af klagerne, som "*nu er på vej til advokat*".

På baggrund af sagens oplysninger har Pressenævnet lagt til grund, at [Klager] i en mail, der blev sendt fra Jyllands-Posten til [Klager]s daværende pressechef forud for offentliggørelsen, blev forelagt oplysningen om, at flere kvinder havde henvendt sig til det advokatfirma, som var blevet udpeget til at kortlægge sexismen i Socialdemokratiet. Af mailen fremgik blandt andet følgende uddrag af et interview med formanden for DSU i København, [Ungdomsformanden], som også fremgår af den påklagede artikel:

"De kvinder fortæller mig, at de vil kontakte advokaten, fordi de har oplevet episoder med [Klager]. Jeg er bekendt med i alt otte sager, hvor jeg ved, at de syv har besluttet at kontakte advokaten, og jeg ved, at nogle af dem allerede har kontaktet advokaten i dag. Seks af de syv er kvinder, som fortæller, at de har oplevet det på egen krop. Den sidste er en person, der har været vidne til episoder med flere kvinder."

I den påklagede artikel er det ikke yderligere konkretiseret, hvad de otte omtalte sager nærmere angår.

Pressenævnet finder, at [Klager] af Jyllands-Posten loyalt blev forelagt de beskyldninger, der blev fremsat mod ham i den påklagede artikel, og nævnet finder ikke anledning til at udtale kritik af Jyllands-Postens forelæggelse.

Mediets handlemåde

[Klager] har klaget over, at Jyllands-Postens handlemåde har været i strid med god presseskik, idet avisen ikke har udvist neutralitet og objektivitet i forbindelse med artiklernes tilblivelse, men i stedet har gjort sig til part i en intern proces i Socialdemokratiet.

Det følger af medieansvarslovens § 34, stk. 1, at massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik.

Det følger herefter af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, med mindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B. 1.

Pressenævnet bemærker generelt, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe det samlede indtryk giver et retvisende billede.

Pressenævnet finder, at det har klar samfundsmæssig interesse at omtale, at en række kvinder har anklaget Københavns Kommunes overborgmester og næstformanden i Socialdemokratiet for seksuelle krænkelser.

Pressenævnet finder ikke grundlag for at fastslå, at Jyllands-Posten ikke har udvist neutralitet og objektivitet i forbindelse med artiklernes tilblivelse, og nævnet udtaler ikke kritik af Jyllands-Posten for at have omtalt sagen.

Afgjort den 13. april 2021